

hvad der er gjældende i Praxis — tillader Skifteretten at foretage mindre vigtige Dispositioner uden særlig Skiftesamling. Af overordentlig stor Betydning og indgribende Indflydelse er den korte Bestemmelse i § 11. Den ophæver en Adskillelse mellem de forskjellige Krav, som uden Tvivl ikke har havt nogen retsfærdiggjørende Begrundelse. Den, der har forsynet sig med Haandskrift, har derved sikret sig Bevis for sin Fordrings Virkelighed; men dette Bevis maa jo ogsaa kunne tilveiebringes paa andre Maader og navnlig erstattes derved, at Fordringen erkjendes af alle Vedkommende; men fra det Øieblik af er der aabenbart ikke nogen Forskiel imellem disse og de andre berettigede Krav, og det har ikke været retsfærdigt, naar der i den tidligere Lovgivning er gjort en saa stor Forskiel imellem dem, at den ene Creditor skulde have fuld Udbetaling, førend den anden fik en eneste Skilling, hvilket i Praxis har været det Samme som, at de, der ikke have havt Haandskrift, fik aldeles Intet. Der har under de tidligere Forhandlinger været opfattet det Spørgsmaal, om denne Bestemmelse ikke først skulde træde i Kraft efter en vis Tidsfrist, for at Vedkommende kunde faae Leilighed til at forsyne sig med en saadan Rettighed, f. Ex. Panteret, der kunde give dem det Fortrin, som de troede nu at besidde i deres Fordrings Bessaffenhed. Det er imidlertid ikke anseet nødvendigt. Det sædvanlige Tilfælde, hvor en saadan Fremgangsmaade skulde kunne anvendes, vilde være det, hvor en Creditor har Haandskrift, der er forsynet med Panteret, men ikke har ladet samme thinglæse, fordi han troede i Haandskriftet at have tilstrækkelig Sikkerhed, og nu kunde ønske, da disse Fordringer nu skulle concurrere med Regningskrav, at gjøre denne Panteret gjældende. Men dertil behøves ikke nogen Tidsfrist; thi han kan, Dagen efterat Bestemmelsen er traadt i Kraft, sende sit Document hen til Thinglæsning; skulde han erhverve sig en ny Rettighed, kunde det kun skee med Debtors frivillige Samtykke, og det kan ikke fremtvinges ved en Tidsfrist; denne maatte ialfald sættes saa lang, at han kunde opsigte Fordringen til Udbetaling, med mindre den blev converteret i en anden mere betryggende Form; men det er

neppe nødvendigt, især da denne Forskiellighed ikke har nogen sand Begrundelse. Overmaade hensigtsmæssig er ogsaa § 12. Spørgsmaalet om Liquidation har i alle mulige Retssystemer foranlediget meget voluminøse Forhandlinger og meget fine Lovfortolkninger og Disputer, og har fremkaldt mangfoldige Retstrætter. Her gives en Løsning, der er aldeles kort, klar og simpel, som vil gjøre dette Forhold let overskueligt for Enhver, og tillige indeholder Garanti imod, at Liquidation enten kan erhverves eller afværiges ved en i dette Tilfælde gjort Transport.

Drejer: Bestemmelsen i § 11 er vistnok, som af den ærede Ordfører udhævet, af særdeles indgribende Betydning; men just fordi den er det, har jeg meent, saaledes som jeg udtalte allerede ved forrige Behandling, at der burde sættes en yderligere Frist for Indtrædelsen af denne vigtige Forandring. Udvalget er ikke gaaet ind derpaa, og der er ikke stillet noget Forandringsforslag til denne Behandling. Det turde saaledes maaskee synes oversflødigt videre at tale derom; men da dette dog ikke er den endelige Behandling, og jeg fremdeles holder mig overbevist om, at det i Praxis vilde være af Bigtighed, at en Bestemmelse tilføiedes, som gik ud paa, at der istedetfor „efter denne Lovs Kundgjørelse“, sættes f. Ex. „inden 6 Uger fra denne Lovs Kundgjørelse“, og da det, hvis der fra Thingets Side skulde yttre sig nogen Sympathi med denne Tanke, var muligt, at det ærede Udvalg vilde inden næste Behandling tage under fornyet Overveielse, om det dog ikke kunde gaae ind paa en saadan Tilføining, har jeg ikke taget i Betænkning atter at udtale mig, saa meget mindre, som det forekommer mig, at det ikke fra Udvalgets eller den ærede Ordførers Side er bleven gjort gjældende, at det var af særdeles Bigtighed, at Forandringen traadte i Kraft netop umiddelbart efter Lovens Kundgjørelse. Naar der blot ikke er særdeles Grunde tilføiede for at lade Forandringen træde i Kraft strax, troer jeg ikke, at der kan være sær Betænknelighed ved, naar det kunde tjene til en større Beroligelse, at give en lille Udsættelse med Ikraft-